

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 6Tos/119/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124012984  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124012984.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom A. D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.05.2025, č. k. 2PP/67/2024-77, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2025 v Trnave takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 28.05.2025, č. k. 2PP/67/2024-77, podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 2T/90/2014, právoplatný dňa 28.01.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 19.01.2021, sp. zn. 2T/90/2014 a uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 02.02.2021, č. k. 1Tos/11/2021-282, právoplatné dňa 02.02.2021.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nebola však splnená ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že túto podmienku je možné vyhodnotiť ako nesplnenú. Okresný súd pritom vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, ktoré konštatovalo, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu v ÚVTOS nebolo vždy na požadovanej úrovni. Počas kontroly mal pozitívny výsledok na THC (tetrahydrocannabinol – účinná látka v marihuane, poznámka súdu) a Tramal (liek viazaný na lekársky predpis), ktorý nebol odsúdenému lekárom predpísaný. Po vhodnej pedagogickej intervencii sa jeho správanie stabilizovalo a ďalšie nedostatky neboli zaznamenané. Bol 5-krát disciplinárne odmenený, naposledy 07.02.2025 mimoriadnym povolením návštevy. Neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné vzdelanie. Voľný čas sa snaží využiť zmysluplne. Zapája sa do pracovných aktivít na oddiele. Pracovne zaradený bol krátko, bol vyradený, nakoľko nezvládal technológiu práce.

Čo sa týka jeho sociálneho zázemia deti ani manželku nemá, od 18 rokov poberá invalidný dôchodok, pracoval v zahraničí na stavbách (Rakúsko), v sklade (Holandsko) a pri zbere ovocia (Taliansko).

Uplatňuje sa voči nemu štandardný výchovný prístup so zameraním na dodržiavanie povinností a zachovávanie ústavného poriadku. Ústav zapája odsúdeného do protitoxikomanickej osvety v rámci jeho pracovných aktivít. Odsúdený však ku svojej trestnej činnosti má len formálne kritický vzťah. Stanovené ciele ochranného programu zaobchádzania plní čiastočne a resocializačná prognóza je menej priaznivá. Riziko recidívy je stredné. Je v diferenciacnej skupine „B“ („A“ je najlepšia a „C“ je najhoršia, poznámka súdu). Odsúdený nariadené protitoxikomanické ochranné liečenie ambulantnou formou doposiaľ nevykonával. Riaditeľ ÚVTOS jeho podmienčné prepustenie odporučil, avšak s probačným dohľadom, obmedzením zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových

látok. Toto hodnotenie sa nezmenilo pred rozhodnutím súdu napadnutým uznesením, čo potvrdil zástupca ústavu na verejnom zasadnutí.

Pokiaľ ide o kriminálnu minulosť odsúdeného, tento bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný. Raz Okresným súdom v Hodoníně, Česká republika, a 2-krát na Slovensku. V Hodoníně bol odsúdený za ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky a na Slovensku Okresným súdom Levice 2-krát za drogovú trestnú činnosť. Súčasne bolo vedené trestné stíhanie pre majetkovú trestnú činnosť a spáchal priestupky proti majetku. V prípade druhej materiálnej podmienky okresný súd konštatoval, že túto nemožno hodnotiť ako splnenú, nakoľko vzhľadom na výsledky prvej materiálnej podmienky len veľmi ťažko možno očakávať lepšie správanie odsúdeného na slobode. Okresný súd bol toho názoru, že z kriminálnej minulosti odsúdeného vyplýva zjavný sklon k drogovej trestnej činnosti alebo k súvisiacej trestnej činnosti. Odsúdenému bol podmiennečne odložený výkon trestu a napriek tomu počas skúšobnej doby spáchal totožný trestný čin, okrem toho, že sa dopustil viacerých priestupkov. Jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy je hodnotené ako stredné. Ani zhoršený zdravotný stav odsúdenému nezabránil užívaniu drog a pritom si je odsúdený svojho problému so závislosťou na drogách plne vedomý, ale tento problém ignoruje.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, no odsúdený zahlásil sťažnosť. Odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 26.06.2025.

V sťažnosti odsúdený namieta, že materiálne podmienky odsúdeného sa majú hodnotiť primárne z jeho správania sa vo výkone trestu, pričom prvá je výlučne na toto obmedzená. Toto sa preukazuje predovšetkým hodnotením riaditeľa ústavu, ktoré podmiennečne prepustenie odsúdeného odporučil, z čoho usudzuje, že napriek niektorým chybám v počiatočných fázach je táto podmienka polepšenia sa odsúdeného z pohľadu ústavu splnená. Ďalej uvádza vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke, že táto sa má posudzovať súvahou všetkých relevantných okolností a špecifik odsúdeného, ktoré demonštratívne vymenúva. Cieľom je prijať prognózu o tom, či odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život, alebo nie. Podľa názoru odsúdeného sa okresný súd v tejto časti uspokojil v zásade odkazom na nesplnenie prvej materiálnej podmienky a splnenie druhej neskúmal dostatočne. Podľa odsúdeného nebolo možné bez hlbšieho skúmania zistiť, či sa osobnosť odsúdeného nemohla vplyvom doterajšieho výkonu trestu ovplyvniť natoľko, že sa už trestnej činnosti dopúšťať nebude. Podľa neho okresný súd nezisťoval okolnosti následkom akých došlo v ÚVTOS k pozitívnemu testovaniu na zakázané látky, ktoré sa do tela odsúdeného dostali. Neriešil tiež otázku, prečo toto nebolo riešené disciplinárne. Odkazujúc na staršiu judikatúru zastával stanovisko, že súd mal preskúmateľne ustáliť, či naozaj nemožno od odsúdeného očakávať, že ak bude podmiennečne prepustený povedie riadny život. Na záver znovu zdôraznil, že ÚVTOS, ktorý má príslušných odborníkov na príslušné relevantné vedné disciplíny, ktorí to dokážu posúdiť, jeho podmiennečné prepustenie odporučil. Preto sťažnostnému súdu navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd ako nadriadený orgán na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ako okresný súd správne uviedol podmiennečné prepustenie v prípade odsúdeného sa riadi § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, z ktorého vyplýva 1 formálna a 2 materiálne podmienky, ktoré sú predpokladom podmiennečného prepustenia. V prvom rade je formálna podmienka, ktorá vyžaduje vykonanie zákonom predpísanej dĺžky trestu odňatia slobody z celkovo uloženej dĺžky trestu odňatia slobody. Ďalej sa však vyžaduje splnenie materiálnych podmienok, ktoré okresný súd riadnym spôsobom skúmal a dospel k správnym záverom o ich nesplnení v prípade osoby odsúdeného.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona (3/4-iny z 5 ročného trestu a 2/3-iny z 3 ročného trestu)

ku dňu 08.09.2024. Teda v čase podania návrhu odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie.

Čo sa týka materiálnych podmienok, ktoré okresný súd vyhodnotil v napadnutom uznesení pre odsúdeného nevhodne, krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď nariadil verejné zasadnutie potom, ako bolo jeho predchádzajúce rozhodnutiu z procesných dôvodov krajským súdom zrušené a vypočul na ňom odsúdeného a vykonal potrebné dôkazy na svoje rozhodnutie. Krajský súd sa stotožňuje s rozsahom dokazovania, ktoré okresný súd vykonal a považuje postup okresného súdu celkovo za správny a zákonný. Krajský súd v ostatnom rozhodnutí okresnému súdu vytkol, že obhajca nebol prítomný na verejnom zasadnutí. Nakoľko tentokrát sudca dotazoval odsúdeného, či súhlasí s vykonaním verejného zasadnutia bez prítomnosti obhajcu, ktorý súhlas udellil, procesné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia splnené boli.

Krajský súd považuje za potrebné rozvinúť materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Tieto vyplývajú rovnako ako formálna podmienka z § 66 ods. 1 Trestného zákona. Prvou je, že odsúdený plnením si svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukáže polepšenie. Druhou je, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Vo všeobecnosti s poukazom na funkcie trestného práva a ukladania trestu možno tieto podmienky inými slovami popísať aj tak, že podmienkou na podmiennečné prepustenie je, že uložený trest u odsúdeného naplnil svoj účel, teda, že už doteraz vykonaná časť trestu priniesla tie výsledky u odsúdeného, ktoré mal celkový jemu uložený trest priniesť spoločnosti. Krajský súd však dospel k záveru, v zhode s okresným súdom, že u odsúdeného tento predpoklad doposiaľ naplnený nebol.

Krajský súd sa teda plne stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi okresného súdu, pokiaľ ide o nesplnenie materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, na ktoré preto plne odkazuje bez nutnosti ich znovu podrobne opakovať vo svojom sťažnostnom uznesení.

Odôvodnenie uznesenia prvostupňového a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (obdobne pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 336/2016).

Ústavný súd pri posudzovaní dodržiavania ústavno-procesných princípov orgánmi verejnej moci pri rozhodovaní a rozhodnutí o osobnej slobode fyzickej osoby vychádza z toho, že na rozhodnutie vydané na rôznych inštitúciách je potrebné vzhliadať ako na jeden celok (obdobne pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS 447/2016).

Krajský súd je tiež toho názoru, že súvahou všetkých okolností týkajúcich sa správania odsúdeného, ako sú uvedené v hodnotení riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, jeho kriminálnej minulosti a okolnosťami jeho trestnej činnosti a jej vzájomným súvisom s jeho problémami s návykovými látkami a s tým súvisiacim incidentom s pozitívnym testom, nie je možné dospieť k inému záveru, ako k záveru, že odsúdený nespĺňa potrebné predpoklady na podmiennečné prepustenie, kvôli čomu jeho návrhu nie je možné vyhovieť.

Odsúdený svoj výkon trestu začínal v ÚVTOS Nitra odkiaľ bol opakovane presunutý do ÚVTOS Bratislava z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Neskôr bol premiestnený do ÚVTOS Želiezovce a potom ÚVTOS Ružomberok, počas pobytu v ktorom mu príslušný súd povolil preradenie do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia (dovtedy bol v strednom stupni stráženia, pozn. súdu). Dovtedy disciplinárne riešený nebol a jeho správanie bolo na požadovanej úrovni, hoci porušil v jednom prípade zákaz fajčenia mimo vyhradených miest. Konflikty nevyvolával, chodil riadne ustrojený, hygienu dodržiaval a v osobných veciach udržiaval poriadok. Potom, čo bol však premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou v nadväznosti na rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok, jeho správanie už nebolo vždy na požadovanej úrovni a pri testovaní mu vyšiel pozitívny výsledok na THC a liek Tramal, ktorý mu nebol lekárom predpísaný. Následne sa jeho správanie zase po intervencii ÚVTOS stabilizovalo.

Disciplinárny trest nemá vykázaný. Z hodnotenia vyplýva, že odsúdený má ku svojej trestnej činnosti len formálne kritický postoj. Resocializačná prognóza odsúdeného je podľa hodnotenia menej priaznivá a riziko recidívy je ohodnotené ako stredné, čo vyplýva aj z kriminálnej minulosti odsúdeného, kedy podmiennečné tresty uložené súdom v SR a ČR nevedli k požadovanej resocializácii ani nenaplnili úlohu prevencie pred páchaním ďalšej trestnej činnosti (tzv. individuálna prevencia), nakoľko sa odsúdený dopustil ďalšej, ešte k tomu totožnej trestnej činnosti, z výkonu trestu za ktorú chce teraz byť podmiennečne prepustený.

Odsúdený má relatívne slušné rodinné zázemie, rodičov a dvoch súrodencov, s ktorými má kladný vzťah a udržiava s nimi aktívny kontakt.

Odsúdený bol pracovne zaradený, ale vyradený z dôvodu zmeny stupňa stráženia ako aj pri druhom pracovisku pre nezvládanie technológie, čo krajský súd aj vzhľadom na postihnutie, pre ktoré odsúdený poberá invalidný dôchodok hodnotí kladne, ako aj jeho záujem o sedenia anonymných alkoholikov, ktorých sa zúčastnil a jeho celkové pozitívne aktivity v rámci skupinových foriem práce, zmysluplné trávenie voľného času a plnenie príkazov a pokynov príslušníkov a jeho stabilizácia správania a pozitívny kontakt s rodinou.

Napriek tomu sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že súvaha skutočností, ktoré možno vyhodnotiť v neprospech odsúdeného prevažuje a je tak zásadného charakteru, že v kontexte všetkých okolností musí viesť nevyhnutne k záveru, že podmienené prepustenie odsúdeného do úvahy neprichádza.

Týmito negatívnymi skutočnosťami sú predovšetkým pozitívny test na THC a liek Tramal, ktorý nemal odsúdený v tom čase lekárom predpísaný. Samo o sebe by mohlo v podstate ísť o závažné osobné zlyhanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorý bol odmenený rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok, ktorý mu povolil preradenie do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko si predtým trest vykonával v ústavoch so stredným stupňom stráženia. Krajský súd túto skutočnosť však hodnotí o to závažnejšie vzhľadom na osobu odsúdeného, ktorá vykazuje znaky problémov resp. možnej závislosti na návykových príp. omamných látkach. Odsúdený sa opakovane dopúšťal drogovej trestnej činnosti. Potom, čo mu prvýkrát bola daná podmienka, túto nevyužil a dopustil sa počas nej ešte závažnejšej tej istej drogovej trestnej činnosti a okrem toho spáchal aj v susednom Česku trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky. Ak okresný súd hovorí teda o špeciálnej recidíve vo vzťahu k drogovej trestnej činnosti resp. žeby všetka jeho trestná činnosť v zásade súvisela s drogami, tento záver krajský súd musí potvrdiť. Odsúdenému bolo uložené preto aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré by mu mohlo zásadne pomôcť sa s týmto jeho problémom vysporiadať. Napriek tomu, že odsúdený sa zúčastnil sedení anonymných alkoholikov, toto ochranné liečenie doposiaľ neabsolvoval. Krajský súd preto poukazuje na to, že THC, ktorý je účinnou látkou marihuany, ktorú odsúdený v roku 2014 predával v Leviciach spolu s pervitínom, je teda zase látka, s ktorou má odsúdený skúsenosti z minulosti. Namiesto toho, aby výkonom trestu teda nadobudol kritický postoj ku svojej skúsenosti s touto látkou, pričom vo výkone trestu mal možnosť sa s problematikou návykových látok oboznámiť nielen pri sedení anonymných alkoholikov, ale koniec koncov aj prípadným kontaktom s inými odsúdenými a na protitoxikomanickom liečení, ktoré ale neabsolvoval, sa odsúdený napriek tomu, že je v ÚVTOS-e, kde istotne nie je ľahké sa dostať k návykovej látke, dostal do starých kofaj a túto si obstaral a požil. K tomu pridal ešte ďalšiu látku, a to, ako súd z verejne dostupných zdrojov zistil liečivo Tramadol, ktoré je účinnou látkou lieku Tramal, pričom ide o liečivo určené na liečbu strednej a ťažkej bolesti, ide teda o omamnú látku, ktorá nesprávnym užívaním v kombinácií so sedatívami môže viesť k nebezpečeniu až smrti. Tieto látky odsúdený užil dokonca napriek tomu, že je zdravotne postihnutý a má teda už aj tak zlý zdravotný stav, pričom súd poukazuje na to, že v minulosti musel byť vo výkone trestu hospitalizovaný a preložený do ÚVTOS Bratislava zo zdravotných dôvodov.

Krajský súd ďalej zdôrazňuje, že odsúdený si toho času odpykáva trest za pokračovací zločin, ktorý mu bol uložený ešte rozsudkom Okresného súdu Levice v roku 2015, kedy mu bol tento podmienené odložený. Potom sa ale počas skúšobnej doby dopustil odsúdený obzvlášť závažného zločinu toho istého charakteru, trest za ktorý vykonal. Počas toho mu ale bol nariadený výkon podmienené odloženého trestu. Z tohto teraz chce de-facto byť odsúdený podmienené prepustený. Odsúdený však mal už šancu preukázať, že svoje správanie napravil a bude viesť riadny život v skúšobnej dobe podmienené odloženého výkonu uloženého trestu. Táto šanca zo strany odsúdeného, ale ostala nevyužitá nakoľko páchal priestupky a následne aj prečin v Česku a obzvlášť závažný zločin na Slovensku, odsúdený teda recidivoval a to dokonca v skúšobnej dobe a riadny život nevedol.

Od odsúdeného by súdy očakávali po rokoch výkonu trestu, ak to s polepšením myslí vážne, že sa bude vzorne správať. Napriek tomu sa odsúdený vo výkone trestu rozhodol zaobstarať si omamný liek viazaný na lekársky predpis a požil tento a tiež si obstaral nelegálnu drogu – THC, zrejme požitím marihuany. Krajský súd sa preto nestotožňuje s námietkou odsúdeného, že by išlo u neho len o chyby v počiatkovej fáze výkonu trestu. To sa možno týka porušenia zákazu fajčiť okrem vymedzených miest. Ale odsúdený v čase, kedy došiel do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde sa mu test počas jeho výkonu trestu tam vykonal, už vykonal značnú časť výkonu trestu vo viacerých ÚVTOS-och, teda o pravidlách už vedomosť mal a výkon trestu už poznal. O štartovacích ťažkostiach preto hovoriť nemožno. Ide skôr o dôkaz toho, že hoci správanie odsúdeného v ÚVTOS-och stredného stupňa stráženia bolo bez problémov podľa hodnotenia, po príchode do ústavu s minimálnym stupňom stráženia jeho správanie už nebolo vždy na požadovanej úrovni. Výkon trestu v lepších podmienkach teda paradoxne zdanlivo má opačný účinok, než motiváciu odsúdeného k ďalším pokrokom v resocializácii.

Ku svojej trestnej činnosti má odsúdený navyše len formálne kritický postoj, čo svedčí o tom, že v skutočnosti nepochopil naplno ešte podstatu toho, prečo jeho konanie je spoločensky nebezpečné a neakceptovateľné.

Tieto skutočnosti vo svojom súhrne viedli tak okresný ako aj krajský súd k záveru, že nemožno konštatovať, že by sa odsúdený bol polepšil vplyvom výkonu trestu a už vôbec nemožno preto predpokladať, že by v prípade podmieneného prepustenia na slobodu už viedol riadny život, teda nedopúšťal sa drogovej trestnej činnosti.

Tento záver napokon do istej miery potvrdzuje sám odsúdený, ktorý na súde vypovedal, že už by aj chcel ísť domov za rodinou, že už mu aj stačilo. Ani sám teda netvrdil, že by sa bol polepšil, že si uvedomil svoje zlyhanie pri páchaní trestnej činnosti, že sa kriticky nad tým zamyslel, že svoj skutok ľutuje a rozhodol sa, že už bude robiť všetko pre to, aby viedol riadny život. Tiež nedal súdu žiadnu prognózu, z ktorej by súd mohol usudzovať, že bude svoj problém so závislosťou na návykových a omamných látkach v prípade podmieneného prepustenia riešiť napr. formou liečenia. Taktiež súdu nepreukázal akým spôsobom sa chce uživiť, aby nebol vedený k tomu páchať majetkovú protiprávnu činnosť, s ktorou v úrovni priestupkov má tiež skúsenosti. Odsúdený mal možnosť vo vzťahu k týmto otázkam, ktorým sa súd venoval pri riešení otázky, či môže predpokladať vedenie riadneho života v prípade podmieneného prepustenia, navrhnúť dôkazy, čo ale odsúdený neučinil. A ak namieta, že súd neskúmal to, ako sa THC a Tramadol dostal do jeho tela predtým ako bol testovaný v ÚVTOS, musí krajský súd zdôrazniť, že odsúdený nemal na konci verejného zasadnutia žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a ani nevzniesol žiadne námietky voči hodnoteniu riaditeľa ÚVTOS, keď bolo toto ako dôkaz vykonané.

Krajský súd nesúhlasí s názorom odsúdeného, že by okresný súd nebol podrobne a v súvahe všetkých relevantných okolností skúmal druhú materiálnu podmienku. Bez ohľadu na to, že vzhľadom na zjavné nesplnenie prvej materiálnej podmienky prípadný záver v tomto smere by nijako nebol spôsobilý ovplyvniť záver okresného súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie, musí krajský súd skonštatovať, že okresný súd zhodnotil, hoci stručnejšie, že to bola súvislosť trestných činností, ktorej sa odsúdený opakovane dopúšťal k drogám v súvahe s jeho hodnotením resocializácie a rizika recidívy a to, že predchádzajúce podmienené tresty nemali na odsúdeného pozitívny resocializačný efekt, ktoré viedli okresný súd k záveru, že od odsúdeného riadny život v prípade podmieneného prepustenia nemožno očakávať. S takýmto hodnotením sa, ako je aj vyššie uvedené, stotožnil aj krajský súd. Napriek tomu krajský súd dopĺňa, že ako zásadne podstatné k záverom okresného súdu aj vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke považuje za osobitne potrebné zdôrazniť incident zisteného THC a Tramadolu v tele odsúdeného ako dôkazom toho, že odsúdený stále má potrebu obstarávať si nelegálne látky a dokonca aj lieky viazané na lekársky predpis, ktoré mu lekár nepredpísal a tieto požívať, čo nie je stotožniteľné s vedením riadneho života. Ak sa odsúdený takto správa vo výkone trestu, kde je to vzhľadom na okolnosti ešte oveľa závažnejší problém, kde teda mu hrozí postih, a kde je monitorovaný oveľa viac, než by bol aj v prípade, ak by podmienené bol prepustený a bol by mu uložený probačný dohľad, a ani tak nie je odradený sa takto správať, krajský súd má za to, že pravdepodobnosť, že by sa takto nesprával aj po podmienenom prepustení na slobodu nedosahuje kvalitu potrebnú na vyslovenie, že je možné očakávať od odsúdeného, že povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Záverom krajský súd uvádza na námietku odsúdeného, že patrí do kompetencie súdu v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona postupom podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku konať a rozhodovať o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nie riaditeľovi ÚVTOS, v ktorom odsúdený trest vykonáva. Odporúčanie riaditeľa má len to, čo sa v názve nesie, teda odporúčací charakter pre súd. Posúdenie právnych otázok – formálnej a materiálnej podmienky na podmienené prepustenie – plynúcich z § 66 ods. 1 Trestného zákona je posúdením právnym, pričom hodnotenie riaditeľa ÚVTOS je skutkovým zistením na toto posúdenie značne relevantným, ale nie záväzným. Ide teda o dôkaz, ktorý súd v tomto vykonávacom trestnom konaní vykoná a posúdi v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov samostatne a vo vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku a svoje rozhodnutie opreté o takto zistený skutkový stav náležite odôvodní, pričom zohľadní tak ako odsúdený cituje judikatúru Najvyššieho súdu Československa všetky okolnosti a nepisúdi určitej okolnosti ako napr. spoločenskej závažnosti trestného činu, za ktorý bol odsúdený uznaný vinným nenáležite vysokú alebo nízku hodnotu na svoje rozhodnutie, ale hodnotu rovnakú ako každému inému dôkazu, bez ohľadu na to, kto dôkaz obstaral alebo navrhol. Krajský súd v hodnotení dôkazov okresného súdu nezistil žiadne porušenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku a túto námietku odsúdeného preto považuje za nedôvodnú.

Odsúdený teda nespĺňa ani jednu materiálnu podmienku na podmienené prepustenie. Vzhľadom k tomu krajský súd považoval závery okresného súdu o tom, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky

podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na podmienené prepustenie za správne a zákonné a dospel k rovnakému záveru.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.